

ת"פ 19970/11 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מאיר אסור - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

05 ממרץ 2014

ת"פ 11-05-19970 מדינת ישראל נ'
אסור

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו
המאשימה:
מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה שגיא אבניים

נגד
הנאשם:
מאיר אסור - בעצמו
ע"י ב"כ עוז ליאורה גלאובן

הכרעת דין

פתח דבר

החליטתי לזכות את הנאשם מהعبירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של קשרת קשור לפשע, סחיטה באזומים ופגיעה בפרטיות, עבירות לפי סעיפים 499 (א) ו-428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה לפי סעיף 5 בנסיבות סעיף 2 (4) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 (להלן: "חוק להגנת הפרטיות").

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כיהן המטלון חבר ועדת הפקוח של "אגד" - אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ (להלן: "אגד"), אשר נבחר מטעם מרחב הדרום.

מתוקף תפקידו פיקח המטלון על הנהלת עסקיו האגודה, והיה אמון על שמירת הסדר, אמות המידה והכללים בא"גד". למטלון ניתנה סמכות לחזור חזרות לאי סדרים, לעבירות ולהפרות סדר ומשמעת

עמוד 1

ב"אגד". כן הייתה למתלוון סמכות להמליץ למצוירות "אגד" לנקט הילכים ממשמעתיים או משפטיים נגד עובדים וחברי אגודה שרתחו.

הנאשם, יואב מיראי ודוד בירן (להלן: "מיראי" ו"בירן") שימשו בעת הרלוונטיית לכתב האישום, עובדי "אגד" בסניף באר שבע. בעת זו הנאשם כיהן בוועד העובדים של "אגד", כנציג בוועד מטעם של הנהגים השכירים שבסניף באר שבע.

הנאשם בצוותא חד, עם מיראי ובירן, לאחר שהמתלוון נקט נגדם בהילכים שונים מתוקף תפקידו - קשוו קשור לפגוע במתלוון, להתנצל לו, להשמיצו, להעליבו לפגוע בשמו הטוב ובפרטיותו. הנאשם, מיראי ובירן קשוו הקשר הנ"ל במועד שאינו ידוע לבדוק למאשמה, אך לפני יום 5.6.2008, וזאת על מנת לאיים על המתלוון, להרטיעו מפני ביצוע פעולות ומתן המלצות שיובילו לפתחת הילכים ממשמעתיים נגדם ב"אגד", למנוע מהם מלמלא את תפקידו כראוי, לפגוע בשיקול דעתו, להשפיע על תפקודו ולגרום לו להתפטר מתפקידו.

במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו, צילם מיראי את אבי המתלוון, אשר הינו גמלאי של "אגד" ואשר עבד בעת הרלוונטייה בחברת "השומרה" אשר סיפקה שירותים שמירה ונקיון ב"אגד" והוא עסוק עלידה כאחראי בחניון "אגד" בבאר שבע, כשהוא נראה ישן במהלך עבודתו, כל זאת בכונה להשפיל, לבחות ולפגוע בפרטיות המתלוון ובני משפחתו.

במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו הכננו ושכפלנו הנאשם, מיראי ובירן "פליריטים" וביהם תמונה אביו של המתלוון שצולמה, כאשר על גבי חלק מה"פליריטים" מתחת לתמונהו של אביו של המתלוון רשםו הנאשם, מיראי ובירן כדלקמן:

"אחד נגד מה עבר מה מקבל משכורת אבא של טוביنعم חבר ועד פיקוח?

1. עברו שינה בבדיקה.

2. עברו כלום

3. כל התשובות נכונות.

גלגלי הצלה אפשר לקבל מאייתן דניאל מנ"ס באר שבע".

על גבי חלק אחר של הפליריטים רשםו הנאשם, מיראי ובירן כדלקמן:

"אדם זה היושן בזמן העבודה הוא אביו של חבר ועדת פיקוח באגד טוביنعم ניסינו לברר מה תפקידו

עמוד 2

ואמרו לנו שהוא שומר על השעון [אין שם בכלל שעון] אנחנו שואלים כל מי שאכפת לו מ年龄段: אין קורה לחברה קבלנית המועסקת על ידי אגד מעסיקה אדם שיושן כל היום ואין לו [כך במקור] כל תפקיד כאשר בנו אחראי על טהר המידות באגד. טוביהنعم תסביר לאנשים איך לאחר שהתמנת לועדת פיקוח עברת מDIRה קטינה בbaraר שבע לוילה בעומר אולי משחו מהמנהלים ידוע על מה הוא מקבל שכר".

במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו הכספיו הנאשם, מיראי ובירן בדק מיוחד מivid אוטו הביא מיראי וכן בשdisk סיכות, ותלו במספר הזדמנויות במהלך חודש 08/6 ובמספר לכך במספר רב של מקומות את הפליריים, כשהם חוברים לנטו של מרבית המקומות ברכבו של בירן ולהלן פירוט המקומות בהם תלו הנאשם, מיראי ובירן את הפליריים בכונה להשפיל, לבזות ולפגוע בפרטיות המתלון ובני משפחתו:

- בחצר בית ספר ש"ר בbaraר שבע, שבו מקום עבודתה של אשת המתלון;
- בישוב עומר - בו מתגורר המתלון, על תחנות אוטובוס ובמקומות ציבוריים בסמוך למקום מגורי המתלון וביציאה מהישוב;
- על רכבים בתחנה המרכזית בbaraר שבע;
- על שער וקירות ביתו של אבי המתלון בbaraר שבע ועל תחנות אוטובוס בסמוך לביתו;
- על לוחות המודעות בסניף "אגד" בbaraר שבע ובירושלים.

תשובה הנאשם לכתב האישום

3. בתשובת הנאשם לכתב האישום, הנאשם הודה בכך שבתאריך כלשהו, עובר ליום 5.6.2008, תלה "פליריים שבהם מופיע התצלום האמור בכתב האישום, אולם מסרה כי הנאשם נכח באותו אחד בלבד של תליית הפליריים בבית ספר ש"ר ובישוב עומר, בסמוך לביתו של המתלון ועל תחנת אוטובוס אחת ולא על רכבים בתחנה המרכזית, לא על רכבו של המתלון, לא על שער ביתו של המתלון כאמור בסעיפים (3), (4), (5), (6) לסעיף 8 שבכתב האישום.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי מעשיו של הנאשם לא מהווים עבירה לא לפי חוק הגנת הפרטיות ולא לפי חוק העונשין.

בקעת המחלוקת

4. נכון תשובה לכתב האישום, המחלוקת העובדתית המרכזית שנותרה היא בשאלת האם הנאשם תלה אך בהזדמנות אחת את הפליריים או שהוא זה במספר הزادנויות והאם הנאשם תלה הפליריים במקומות נוספים פרט למקום שב uninums הודי, דהיינו האם תלה פליירים גם ברכבים בתנה המרכזית בbaar שבע, על שער ביתו של אביו המתalon ובתנה אוטובוס הסמוכה לביתו של אביו המתalon וכן על לוחות המודעות בסנייפי "אגד" בbaar שבע ובירושלים.

מבחן משפטית השאלה שבמחליקת קשורות בעירות שיחסו לנאים, דהיינו האם מתגברים יסודות עבירות קשירת הקשר לביצוע פשע, סחיטה באוים ופגעה בפרטיות. ביחס לעבירה של פגעה בפרטיות עלות שאלות נוספת נספות הקשורות בטענות ההגנה המניות בחוק הגנת הפרטויות.

ראיות המאשימה

5. מטעם המאשימה העידו ע.ת 1 מר איתן דניאל, עובד "אגד" וכי שמש כמנהל סניף בaar שבע, משנת 2003, ע.ת 2 מר מלכה יורם שעבוד ב"אגד" 22 שנה כנגן, ע.ת 3 מר יוסי זוהר עובד "אגד" כנגן וכגזבר, ע.ת 4 מר שלמה גריין, עובד "אגד" ב-12 שנה האחרונות, ע.ת 5 הגברת מלכהنعم, אשתו של המתalon, ע.ת 6 מר אליהו פרץ עובד "אגד" למעלה מ-40 שנה, ע.ת 7 המתalon, ע.ת 8 השוטר איל זיתון, ע.ת 9 השוטר חיים דMRI.

עדות המתalon:

6. המתalon העיד כי הוא עובד 26 ב"אגד" וכי הוא דור שני לחבר "אגד". המתalon מסר כי אביו בן 83, עבד ב"אגד" קרוב 35 שנה ושימש כנגן כל חייו. עוד הוסיף כי אביו יצא לפנסיה בשנת 1987 ולאחר מכן עבר, כगם לאי "אגד", בחברת המשמר. המתalon הוסיף כי אביו התחיל לעבוד בחברת המשמר, עת היה נגן ולא נשא בתפקיד ניהולו כלשהו.

המתalon העיד כי עד שנת 2012 שירת בתפקיד חבר ועדת פיקוח, משך 12 שנה והוסיף כי: "תפקידו של ועדת פיקוח משמש כמעין משטרת פניםית בתחום הארגון ולעסוק בעבירות ממשמעת". (עמוד 59 שורה 29 לפרטוקול מיום 10.4.2013).

המתalon העיד כי: "במהלך עבודתי, כחבר ועדת פיקוח, לאחר ששימיתי להיות מנהל סניף ב-2000, החלו להגיע אליו כל מיני תלונות הקשורות על התנהגות של נהגים בין השאר אותם נהגים שצינית, מאיר אסור, בירן, מיראי ובן ציון גבר. מאיר אסור שימוש נציג ועד העובדים של סניף בaar שבע בתקופת הרלוונטיות... " (עמוד 61 שורות 1 עד 4 בפרטוקול מיום 10.4.2013).

בהמשך הוסיף כי: "הנאשם היו לו מספר בעיות ממשמעת, שאנו מתח ביקדי היויתי אמון לחקור אותם ולטפל בהם.

הוא זמן אליו למשרד יותר מפעם אחת לחשאול. מה שאינו אומר כאן, אפשר לבדוק בתיק האיש שלי. ובאותה השיחות האחרונות שהיתה לנו אצל משרד, הוא אמר לי שאין לא אכפה עליו את המשמעת אני רוצה לישם באזור ולא יעזר לי כלום.... ש. תספר לבית המשפט גם מה היו התוצאות של החקירות שלך בעניין ההתנהלות של הנאשם? לגבי עבירות המשמעת שכינתי. ת. הוא נגענו והוא הועבר למוסדות המשמעתיים שם נגענו". (עמוד 62 שורות 17-5 לפרטוקול מיום 10.4.2013 וכן עמוד 75 שורות 25 עד 31 לפרטוקול מיום 10.4.2013).

יחד עם זאת, המתלוון אישר כי נגד כל אחד מעובדי "אגד" באර שבע הוגש תלונות ממשמעת וכי לא מדובר בדבר חריג (עמוד 76 שורות 26-31 לפרטוקול מיום 10.4.2013).

המתלוון פירט בעדותו את הפגיעה בו ובמשפחהו בהאי לישנא: "אם לפגוע באדם מבוגר, חוליה, קשיש, חסר ישע, ולתלאות כרוזים שישפלו אותו ואת משפחתו ואת ילדיו ואחותי, זה דבר ש מבחינטך זה קלום, אז נראה שיש לך בעיות בהבנה מה זה לפגוע בגין אדם באמת" (עמוד 78 שורות 9-7 לפרטוקול מיום 10.4.2013).

בஹמשך חקירתו הנגדית, המתלוון השיב כי פרסום התמונות של אביו עם התכתובות הייתה אחת הדרכים לפגוע בו (עמוד 80 שורות 28-29 לפרטוקול מיום 10.4.2014).

המתלוון העיד כי הדמות שמויפה בת/2 א' עד ת/2 ז' היא אביו וכן גם במסמכים, המעודפות שככלו מכתביהם עם תמונות של אביו של המתלוון. המתלוון התייחס לתמונות המפורטוות בת/5 ופירט את המיקומים השונים בהן הודבקה תמונתו של אביו- חנוך "אגד", בית ספר ש"ר, תחנת אוטובוס בעומר ותחנת אוטובוס בבאר שבע.

המתלוון אישר בחקירתו הנגדית כי הוא לא יכול לשולח או לאשר שה הנאשם חתום על אחד ממכרכי הביקורת שנשלחו בעניינו (עמוד 80 לפרטוקול מיום 10.4.2013).

עדויות נוספות

7. מטעם המאשימה העידו מספר עדדים נוספים שעובדים ב"אגד". עדים אלה הרחיבו אודות ההתנהלות ב"אגד", אווירתה "מחנאות" ורבי הסקסוכים, בין היתר עם המתלוון.

יחד עם זאת, חלק מהעדדים לא התייחסו כלל אל הנאשם כי אם אל בירן, מיראי וגבר הנחשבים כחלק מחנונו של הנאשם. בעניין זה ראו עדותו של **איתן דניאל**, מנהל סניף "אגד", **מלכה יורם**, נהג "אגד", **שלמה גryn**, איש מחלקת השיווק של "אגד", **אליהו פרץ**, נהג "אגד".

כן העידה אשתו של המתלוון, הגברת **מלכה נעם**, אשר פירטה אודות המקומות בהם נמצאו ה"פלירים". אמרתה במשפטה הוגשה ושימשה כחקירה ראשית (**ת/1**).

.8. **ammerotio shel hanashim b'mishatra hogsho vosommo ת/6, ת/7, ו-ת/8.** מדבר בamarot מרכזיות בתיק.

ת/6

.9. באמרה זו שניתנה ביום 17.6.2008, לאחר שהנאשם שוחח עם עו"ד (עמוד 1 שורה 2) מסר הנאשם כי הוא משמש כראש ועד העובדים ב"אגד" באר שבע והמתلون "בתפקיד ועדת פיקוח שזה משהו כמו משטרת פנימית" (עמוד 1 שורה 4). הנאשם מסר על כך שהנאשם זמין אותו פעמיים לחקירה בוועדת הפיקוח "על לא עול בכפי" (עמוד 1 שורה 6) והוסיף כי המתلون ניסה לפגוע בו. בהקשר זה הנאשם מסר כי: "קיבלתי קנסות על לא עול בכפי, סדרנים באגד קיבלו הוראה להתנצל לי. אני עבר מסכת של טרור מצד... טוביה נעם מנשה לנטרל אותו על ידי כך שהוא מנסה להפחיד אותי בקנסות ודוחות" (עמוד 1 שורות 10-7).

בהמשך התיחס הנאשם למערכת היחסים בין המתلون לבין בירן, מיראי וגביר.

הנאשם הוסיף כי: "לפני שנה וחודשים בערך נבדק מסמך עלلوح מודעות מנהל הסניף ובו הוצאה לשון הרע נגדו ונגד דוד בירן, יואב מיראי ובן ציון גבר. אני נתן לך את אותו מסמך שתתפסתי... יש כרגע משפט שמתקנה נגד פקידת מנהל הסניף אגד ב"ש. מנ��ודה זו החלטנו להגביל ולרשום גם אנחנונו מודעות חוקיות לחולוטין אמתויות לחולוטין על טובי נעם. מיראי צילם את אביו של טובי ישן והחליטנו אני, מיראי ובירן להפיץ את התמונה של אביו של טובי ישן עם כמה מילים כתוביות בכתב יד וגם מודפס על כל מיני מקומות שככל מי שקשרו לאגד בצורה כזו או אחרת יוכל לראות את זה. אני הייתי פעם אחת בסיבוב של תליית מודעות של אותה תמונה. תלינו אני, בירן ומיראי את התמונות בחצר בית הספר בחלקו הפנימי של בית ספר שז"ר כי אשתו של טובי עבדת שם בבית הספר כי רצינו לפגוע במשפחה של טובי כמו שהמשפחות שלנו נפגעו. בבית הספר שז"ר המטרה שלנו הייתה לפגוע באשתו של טובי, אחר כך נסענו שוב אותם אנשים, אני, בירן ומיראי לישוב עומר ידענו שלושתנו איפה גר טובי והדקנו על תחנת האוטובוס בסמוך לבית של טובי ועל איזה ארון של חברת חשמל אם אני לא טועה או בזק וגם שם הדקנו את הפליריים, אני ובירן נשארנו ברכבומי שהדקיק את הפליריים זה היה מיראי. את ההדקיקה על תחנת האוטובוס הייתה מופנית לכל מי שגר ומכיר את טובי מהישוב עומר. בבית הספר שז"ר אני ומיראי הדקנו את הפליריים ובירן לא ירד מהרכב... אני רוצה להגיד לך שלשלשותנו ידענו למה אנחנו הולכים, כולנו ידענו שאחננו הולכים להדקיק את הפליריים. לאחר שהדקנו את הפליריים על תחנת האוטובוס ונסענו לכיוון היציאה, ירד מהרכב יואב והדקיק עוד פלייר אחד על תמרור ביציאה מעומר. נסענו לעומר עם הרכב של דוד בירן, זה היה רכב אמריקאי לא יודע מה הסוג שלו... מואומו מועמר. נסענו לעומר עם הרכב של דוד בירן, זה היה רכב אמריקאי לא יודע מה הסוג שלו... מואומו מועמר. מכתב שכתבה המזכירה של מנהל הסניף החלתו ארבעתנו להחזיר מלחמה לטובי. חוץ מהפליריים לפוי מה שאני יודע לא עשינו כלום... ש. איזה דבר השתמשתם כאשר את (צ"ל "הדקתם", י.ל) הפליריים. ת. יואב הביא בקבוק של דבק לבן ואיתו הדקנו את הפליריים. ש. האם אתה הדבקת פלייריים על דבר נוסף בלבד באותו יום שאתם הדקתם בבית ספר שז"ר? ת. לא. ש. יש לך בעיית זיכרון? ת. לא. ש. לפני כמה זמן הדקתם את הפליריים בישוב עומר? ת. אני זוכר שהיה איזה יום בשבוע שבו היה יום הסטודנטים ואם אני לא טועה זה היה ביום רביעי הם לא יכולו לאסוף אותו, אני לא יודע אם הם הדבקו או

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

לא הדיביקו באותו יום, כי הם נתקעו בפקק בرمמות בגליל ים הסטודנט והפעם שכן הלבתי אתכם זה היה כבר שבוע אחריו, וגם זה היה ביום רביעי אם אני לא טועה. זה היה לפני ערב שבועיים... אני יודע שלפני שבועיים בערב ביקש ממי יואב להצטרכף אליו כדי להדיביך ולפליריהם ואז באתי. אני גם יודע שגם לפני ואחריו אותו יום שאני הדיבקתי יואב הדיביך פלייריים, אני לא יודע אם הוא הולך לבד או עם מישחו אחר" (עמוד 2 שורה 22 עד עמוד 3 שורה 59).

10. **ת/8** הוא העימות שנערך בין הנאשם לבין מיראי כשלושה ימים לאחר אמרתו הראשונה של הנאשם, ת/6. בעימות נשאל הנאשם, בפני מיראי, מי הדיבק את הפליריים בבית הספר שז"ר ובישוב עומר וה הנאשם השיב: "אני לא יודע איפה בית ספר שז"ר, בישוב עומר אני לא יודע מי הדיבק, אני יואב מיראי הדבקנו בסניף אגד ואני לא הדבקתי בבית ספר שז"ר" (עמוד 2 שורות 11-10).

כשעומת הנאשם עם ת/8, השיב: "אתה נראה לא הבנת אותי ואני אמרתי לך שהדבקתי על לוח המודעות בסניף אגד ואם זה עבירה פלילית אני מוכן לעמוד לדין.... אני לא ראיתי על עדות לפני שחחתמתי עליה... אתה טענת בדיות שיאב מיראי הבא איתו דבק לבן... ת. אתה החוקר אמרת לי דבק לבן, לא אני זוכרת דבק...". (עמוד 2 שורות 14 עד עמוד 3 שורה 36).

יחד עם העימות, הוגש דיסק המתעד את העימות, סומן **ת/8 א'**.

11. באמרתו השנייה של הנאשם, **ת/7**, שנגבהה בסמוך לאחר סיום העימות, חזר הנאשם וטען כי בחקירותו הראשונה מסר את שמסר בעימות והוסיף: "אם אתה טועה שכותב עדות משוה אחר אז אתה טועה... אני את העדות לא ראיתי עד לרגע זה ואני יודע על מה אתה מדבר... יש לי חשש יותר מסביר שלא כתבת את מה שאני אמרתי... זאת חתימת אבל אני לא ראיתי את העדות עקב יחסית החברות והאמון שנוצר בינו וחתמתי בלי לקרוא את העדות". (עמוד 1 שורה 4 עד עמוד 2 שורה 21).

בהמשך חזר הנאשם והציג כי הדבקת המודעות (בגרסתו זו אף בסניף אגד) נעשתה כי: "רצינו לפגוע בטובי כמו שהוא פגע בנו שתלה מודעות בסניף" (עמוד 2 שורות 36-37).

12. ראיות נוספות שהוגשו **ת/2א' עד ז'** הם מסמכים שנתפסו בהם יש בין היתר את הפליריים שהודבקו. ראו למשל **ת/2 ז'**. בפליר זה יש תמונה, של מי אשר על פי הסכמת הצדדים הוא אביו של המתלון, הנראה ישב בחדרון, על כורסה, מאחוריו שולחן, כאשר הוא נשען לאחור והצדיה, יד אחת מונחת על השולחן יד אחרת נשענת לאחור על משענת הקורסה כשראשו מונח על כף ידו נשען לאחור על פינת הקיר. המנחה הוא מנח של מי אשר ישן וזאת גם הייתה הסכמת ההגנה. יעיר כי עיניו הימנית של אביו של המתלון, שהיא העין העיחוד הנראית בצלום, לא נראה שכך יש סימן לכך על העין הנראית כתמונה הפרופיל. לא ברור מה הוא הסימן וממי סימן אותו.

על גבי המסמך מודפס כתוב בזו הלשון:

"אחד נגד מאה"

עבור מה מקבל משכורת אבא של טובי נעם חבר ועד פיקוח?

1. עבור שינה בבדיקה.

2. עבור כלום

3. כל התשובות נכונות.

גלוּל הצלחה אפשר לקבל מאיין דניאל מנ"ס באור שבע".

בנוסף בטוש סגול לאורך המסמך נכתב בכתב יד "משפחה נועם... יושן ומתקבל שכר למהvr בונים וילא לעצור את השחיתות". יצוין כי המסמך קרווע.

בין יתר המסמכים שהוגשו במסגרת ת/2 ישנו מסמכים שכותרתם היא החלטת הוועדה הפריטית בעניינו של מיראי כשל עבורי מסמן זה ניבולי פה כנגד המתלוון.

בנוסף הגישה המאשימה צילומים של המתלוון במקומות בהם הודהו הפליריים בבית ספר שז"ר ובוامر ראו ת/5.

המאשימה ביקשה להגיש שני פליירים נוספים עם התמונה הרלוונטי, כשבכל אחד מהם כתוב נלווה אחרת. מדובר במסמכים שהוגשו על ידי השוטר דMRI, אשר תפס אותם מידיו של אחר, שהוא לא הנואם. ההגנה התנגדה לקבילות המסמכים ונקבע כי החלטה לעניין הקבילות תינתן במסגרת הכרעת הדין ואלו סומנו באופן זמני כת/9, ת/9 א'. נכון מסקנותי הסופיות לא מצאתו צורך ליתן הכרעה בשאלת קבילות מסמכים אלה שכן קיבלתם או דחויתם לא הייתה משנה את מסקנתי הסופית בתיק.

כן הוגשו מסמכים שנשלחו ל"אגד" בעניינו של הנאשם וביניהם נמצאים, בין היתר, הפליר המדובר ובו תמונה אובי המתלוון ת/3 א' ות/3ד' בה יש את אותה תמונה מדברת עם כתוב אחר. בנוסף קיימים מכתבים שונים שנשלחו לוועדת הpikeoth בעניין חיש לשחיתות הקשורה בהעסקת אובי של המתלוון ראו למשל ת/3 ג').

13. המאשימה הגישה מסמך נוסף הוא ת/4, מסמך זה הוא דוח של חברת חקירות "קרן אור" שנכתב עבור ועדת הpikeoth של חברת "אגד" והועבר לידי המתלוון. אלה ערכו חקירה אודות הדבקת המודעות והכרזים שהיו בחברת "אגד". באמצעות שימוש במלומות נסתירות הבחינה חברת החקירות בכך שנegg

מהחברה הגיעו ביום 20.5.2008, 08:25 בשעה 25.8.2008, 06:18 בשעה 21.5.2008 וביום 22.5.2008 בשעה 06:01.

בדוח מודגש כי מדובר באותו נגן כל הזמן. ככלותם צורפו הצילומים הרלוונטיים. למען הסר ספק, מי שנראה בתמונות המצורפות לדוח הוא לא הנאשם.

ראיות ההגנה

14. מטעם ההגנה העיד **הנאשם**. זה סיפר כי הוא עובד כנגן כ-30 שנה כשבתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה חבר בועדת העובדים הארץ-נסיג סניף באර שבע בוועדת העובדים. זה סיפר על כך שהמתلون זמין אותו לשיחה, על כך שבתקופת דבריו למתلون עבדתו נפוגעה (עמוד 107 שורות 8-10 לפרוטוקול מיום 21.10.2013), העד הרחיב לגבי תפקידו של אביו המתلون ועל התלונות שהגישו בעניינו (עמוד 109 לפרוטוקול מיום 21.10.2013). לאור כך עדותו, הנאשם חזר והציג כי המתلون ניהל את התחנה וכי היו בעניינו של המתلون תלונות רבות מצד נהגים רבים. הנאשם סיפר כי קיבל דוחות רבים אשר מרביתם נגנו (עמוד 110 שורות 25-26 לפרוטוקול מיום 21.10.2013). הנאשם סיפר על תלונות רבות שהוגשו בעניינו של המתلون, לרבות פניה בכתב לגורמים שונים סומן **ג/4** והואוסיף כי התריעו בעניין העבודה של אבא של המתلون במשך כhana וחצי (עמוד 113 שורות 24-25 לפרוטוקול מיום 21.10.2013).

ביחס לחקירהו במשטרת הנאשם מסר כי: "קיבלתי טלפון בשעה 16:00 או 17:00 להגעה למשטרה והגעתי למשטרה. באתי ואמרתי בדיק מה עשינו, ברוח בתר הקטנה ולא ניסיתי לטשטש שום דבר... אמרתי שנគן שתלינו מודעות ואמרתי איפה תלינו..."

ש. תסביר, מה היה החלק שלך בצלום? אתה צילמת?

ת. לא צילמתי, לא כתבתי, ולא רأיתי זאת זה לפני כן.

ש. כל מה שאמרת בחקירה הראשונה הואאמת?

ת. כן, חוץ מכמה דברים שנכתבו לא במקומם, שנכתבו על ידי החוקר, הם לא כתבו מילה במילה מה שאמרת. אמרתי הכל. הייתי מאד נסער.... כל מה שכתבו שם זה בסך הכל שאלנו שאלה שאנו שואלים כבר שנה וחצי, על מה אביו של טובי כסף (צ"ל מקבל כסף, י.ל)? לא התכוונו לביש אף אחד ולא לבזות אף אחד, אבא של טובי אפילו חבר שלנו" (עמוד 114 שורות 22-7 לפרוטוקול מיום 21.10.2013).

ה הנאשם נשאל בחקירה הראשית מדוע שינה את גרסתו בחקירה השנייה והשיב: "זו הייתה התגובה הרגשית שלי באתי בחקירה הראשונה ואמרתי מה שעלה לי ביני בחקירה הראשונה. אני לא גאה بما שעשית שם אבל זה היה בעצם אמצעי התגוננות על עצמי, מהעול שגרמו לי לא רציתי לפגוע בחברים שלי... כל אחד בוחר את דרך ההגנה על עצמו. אני באתי ואמרתי ולא רציתי לפגוע בפרנסת של החברים שלו" (עמוד 114 שורות 23-22 וכון

עמוד 126 שורה 22 עד עמוד 127 שורה 8 לפרוטוקול מיום 21.10.2013).

כשנאל הנאשם מה הייתה מטרת תליית המודעות השיב שהמטרה הייתה לצחוק ולהפgin שזו שחיתות והכחיש כי תלו את המודעות בכך למנוע מהמתalon לבצע את תפקידו או לגרום לכך שלא ינקטו כנגדו הילכים ממשעתיים (עמוד 115 שורות 16-1 לפרוטוקול מיום 21.10.2013).

בחקירה נגדית אישר הנאשם כי הוא סבור כי המתalon עשה לו דברים רעים על פני תקופה ארוכה (עמוד 116 שורות 16-17 לפרוטוקול מיום 21.10.2013) וחזר והציג כי תלו את המודעות בכך להפגין כנגד השחיתות וזאת לאחר שפניות קודמות בעניינו של אביו המתalon לא נענו (עמוד 120, עמוד 123 שורת 1 עד 3 לפרוטוקול מיום 21.10.2013).

הנאשם נשאל פעמיחר פעם מדוע בחקירה לא סיפר שתלו את המודעות חלק ממלחמתם בשחיתות, תוך שהוא מופנה לדבריו בחקירה הראשונה, ת/6, ולבסוף השיב כי בתחלת עדותו היה נסער והוא לא מרגל למצבי חקירה ולכן יתכן ואמר הדברים שלהם לא התקoon (עמוד 121 לפרוטוקול מיום 21.10.2013).

הנאשם טען כי לא הייתה לו כוונה לפגוע במשפחה המתalon וציין כי יתכן ואמר במשטרה כי התכוונו לפגוע במשפחה המתalon אך הדבר נאמר שלא ביוזמתו כי אם בתשובה לדברי החוקר (עמוד 123 שורות 10-13 לפרוטוקול מיום 21.10.2013).

הנאשם הכחיש כי השתתף בתליית הפליריים במקומות נוספים פרט למקום אשר ביחס אליהם הודה (עמוד 129 שורות 13 עד 21 לפרוטוקול מיום 21.10.2013).

עד הגנה נוספת הוא מר **מair עטר** אשר שימש חבר אגד משך 46 שנה. עד זה הרחיב אודות התנהלותו של המתalon ואודות החירגה שלו מגבלות תפקido כנציג ועדת הפיקוח. העד אישר כי נפגע בעצמו מהתנהלותו של המתalon מספר פעמים.

עד הגנה נוספת הוא מר **בן ציון גבר**. זה העיד כי הוא עובד כ-40 שנה כנהג "אגד" בסניף בארכבע. גם עד זה הרחיב אודות התנהלותו של המתalon ואודות הפגיעה שפגע בו המתalon, לרבות פיטורי בנו מ"אגד". עד זה התייחס גם לעבודתו של אביו המתalon.

טענות הצדדים

16. המאשימה טענה בסיכון טענותיה, כי ראיות התביעה הוכחו ונדרש את אשמת הנאשם בעבירות שיויחסו לו בכתב האישום. המאשימה טענה כי השימוש שבין עדות המתalon (ביחס לתנהלות הנאשם

וחבריו ואודות כך שפועל נגדם במסגרת תפקידו) לבין הودאת הנאשם במשטרה ובבית המשפט (אודות כך שהחלייט יחד עם חבריו לפגוע במתלון לאחר שהמתלון נקט נגדם בהליכים) הוא שմבוסס כדביע את אשמת הנאשם.

המ האשימה הוסיפה כי מהמשמעותיים השונים שהוגשו עולה מעורבות הנאשם בהפצצת פליירים מעבר למקומות בהן הודה.

המ האשימה טענה כי מבחןה משפטית הוכחו יסודות העבירות השונות.

באשר לעבירות הסחיטה באוימים, המ האשימה טענה כי הפצת הפליירים מהוות איום של הנאשם, שהוא כפוף למATALON, בפגיעה בפרנסתו, בשמו הטוב, או בצענת הפרט של המתלון ובני משפחתו, כאשר המתלון מתוקף תפקידו היה מעורב בטיפול ממשעתי בנאים ובאחרים, לאחר שביצעו עבירות ממשעתי, וזאת על מנת להרתיע מפני ביצוע פעולות ומתן המלצות שיבילו לפתח הליכים ממשעתיים נגדו ונגד חבריו, דהיינו, בנסיבות ביקש הנאשם למנוע מהמתלון מלملא את תפקידו כראוי.

ביחס לעבירת הפגיעה בפרטיות, המ האשימה טענה כי בהפצצת הפליירים במקומות הציבוריים שבהם הודהו, היה כדי לפגוע בפרטיותו של המתלון ומשפחותו.

המ האשימה טענה כי אף לא אחת מטענות ההגנה המנוויות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטויות חלה בעניינו של הנאשם, שכן הנאשם, שהודה בחקירותו כי ביקש לפגוע במתלון, לא פעל בתום לב, שהוא תנאי ליכולת טענות ההגנה הנ"ל.

17. הגנה ביקשה בסיכון טענותיה לזכות את הנאשם מכל אשמה. הגנה טענה כי יסודות העבירות שייחסו לנאים לא הוכחו.

ביחס לעבירת קשרת הקשר, הגנה טענה כי מעשיו של הפצת הפליירים לא מהוות עבירה, מכאן שאין קשרת קשר לביצוע פשע.

ביחס לעבירות הסחיטה באוימים, הגנה טענה, קטעה מקדמית, כי כתוב האישום לא מגלה את העבירה והוסיפה קטעה חלופית כי יסודות האיום והדרישה הנדרשים בעבירה זו, לא הוכחו כנדרש.

ביחס לעבירת הפגיעה בפרטיות, הגנה טענה מספר טענות חלופיות.

ראשית, טענה הגנה כי יסודות העבירה לפי סעיף 2 (4) לחוק הגנת הפרטויות לא מתקיימים, שכן הפגיעה הנטענת בכתב האישום מתייחסת לפרטיותו של המתלון בעוד שהצלום היה של אביו של המתלון והכל כאשר הדרישה של הסעיף הנ"ל היא שהפרוטם עלול להשפיל או לbezot את האדם המצלם. הגנה ביקשה שלא

להרחיב את תחולת הפגיעה גם על בן משפחה ובענין זה הפנתה לכל הפרשנות בסעיף 34 כא' לחוק העונשין.

עוד טענה ההגנה כי לא הוכח שהמצולם, אביו המתלון, לא נתן את הסכמתו לצילום ולפרסום שכן זה כלל לא העיד עד תביעה.

ההגנה הוסיפה וטענה כי התמונה האמורה, כלל אינה משפילה או מבהה ולהליפין מדובר בפגיעה קלה שבענינה קיימת הגנה המנوية בסעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות.

ההגנה הוסיפה וטענה לקיומה של הגנה המנوية בסעיף 18 (2) -(3) שכן לטעמה היה עניין ציבורי ומקצועי בפרסום שיעיקרו היה בביקורת עניינית על המתلون.

לבסוף, עתירה ההגנה לעשות שימוש בסמכות בית המשפט לבקר באופן מנהלי את עצם הגשת כתוב האישום.

דין

המחלוקה העובדתית

18. כאמור, מבחינה עובדתית, המחלוקה העיקרי שנותרה, נוכח תשובה הנאשם לכתב האישום וגרסתו במהלך עדותו, היא בשאלת האם הנאשם השתתף בהפצת הפלירים מספר פעמים או שמא אף בהזדמנות אחת, ובאותם מקומות בהם הודה בלבד.

19. לאחר שבחןתי את כל הראיות בתיק, ולאחר ששמעתי את העדים השונים, סבור אני כי המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם השתתף בהפצת הפלירים בהזדמנויות שונות, מעבר להפצה בה הודה.

20. אכן, מחומר הראיות שהוצג בפניי, עולה כי לנאים היו אינטראסים חופפים עם מיראי, בירן וגבר ולא פעם האינטראסים האלה היו מופנים כנגד המתلون.

לא זו אף זו. הנאשם לא עשה עלי רשם טוב וסביר אני כי יש לבדוק את גרסאותיו בזיהירות הנדרשת וזאת נוכח השינוי המהותי שהוא בגרסהתו, בין חקירתו הראשונה ת/6 לבין חקירתו השנייה והעימות, ת/7 ות/8 והחזקה לגרסה הראשונית במהלך המשפט.

ה הנאשם לא היסס שלא לומר אמרת במשפטה, לפחות באחת מחקריםתו, ומכאן שיש לדקדק בגרסהתו

של זה.

ברוי כי גם הסבירותו של הנאשם של הוגשם לפעררים בין גרסתו לבין גרסאותיו השונות במשפטה, לפיהם החוקר רשם מה שרצה, כי לא קרא את החקירה, כי חתום על החקירה מתוך רגש ידידות עם החוקר, הם הסברים שקשה לקבלם ולא מוסיפים למהימנות הנאשם.

.21 אין מחלוקת, כאמור לעיל, כי לנאנש ולחבריו היו כאמור אינטנסיבים משותפים, לרבות פגיעה במתלון, וכי הפליריים הופצו במקומות נוספים מעבר למקום שבו הגיעו הוודה הנאנש כי נטל חלק.

.22 יחד עם זאת, אינני סבור כי די בכך כדי להוכיח, מעבר לספק סביר, כנדרש בפליליים, שההנן אכן השתתף בהדבקות הננספות במקומות הננספות או למצער כי ידע עליהם, כי תכנן אותם, כי אלו נעשו בהסכמה או כי היה שותף להכנות הפיזית.

.23 סבור אני כי מבין גרסאותיו השונות של הנאשם יש לבחיר את זו שניתנה לראשונה במשפטה, היא הגרסה שנמסרה בת/6. מדובר בגרסה בה הפליל הנאשם את עצמו ואת חבריו, בה סיפר הנאשם על המניעים ובה הרחיב בפרטים (סוג הרכב, סוג הדבק, מי עשה מה ואייפה). לגרסה זו יש יסודות ממשיים של אונטיות, של אדם המדבר מליבו.

לא מצאתי טעם של ממש לכך שההנן יודה בהשתתפות אחת בהדבקת הפליריים ולא יודה כי השתתף בפעם נוספת כי הדבק את הפליריים במקומות נוספים. לא מצאתי מה בין הדבקות הפליריים בביתו של המתلون או במקום העבודה אשת המתلون, ביחס אליהם הוודה שהשתתף, לעומת הדבקתו בביתו של אביו המתلون או בסוגיף "אגד" צזה או אחר.

.24 נדמה כי גם המאשימה מבקשת להתבסס על גרסת הנאשם בת/6 כشفען אחר פעמי הפניה בסיכוןיה ובחקירותו הנגידית של הנאשם לדבריו החקירה ובעיקר לדבריו לפיהם החליט, יחד עם חבריו, לפגוע במתלון ובמשפחהו.

.25 לא מצאתי מודיע יש לפג את דבריו המתلون בחקירותו, כפי שלמעשה מבקשת המאשימה. דהיינו, מחדGISAA לקל את דבריו בחקירה, לפיהם התכוון יחד עם חבריו לפגוע במתלון ומайдן GISAA לדחות את דבריו הנאנש לפיהם נטל חלק אך בהפצחה אחת. בספרו של השופט י. קדמי: **"על הראיות"**, חלק רביעי, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009, עמ' 1849, מצין המחבר, ביחס לסוגיית ה"פלגין דיבורא" כי:

"...כל הוא שעלה בית-המשפט לנוהג זהירות רבע בכל הקשור לפילוגה של"

עדות: ישנים מקרים בהם יכול השופט לחלק עדות ולהתעלם מחלוקת ממנה אם קיים טעם מספיק לכך. אך בדרך כלל אין לו לשופט אלא מה שהעדים אומר, ולצורך זה יש לראות את העדות כולה בשמותה' ... דין זהה בהקשר זה לעדות במהלך הדיון ולאמרה הנמסרת על ידי עד בחקירותו במשטרה".

כאמור, לא מצאתי טעם מספיק לפולג את גרסת הנאשם, כפי שמסרה בת/6.

.26 הספק בדבר השתלבות הנאשם בהפרשות נוספת של הפליריים מתחזק גם נוכח **ת/4**, הוא הדוח של חברת האבטחה ממנו עולה כי אחר הפיז הפליריים במקומות שונים, באמצעות הדבקה.

מהדוח ומהתמונות המצורפות לו עולה כי אדם אחד בלבד השתתף בהפרשה, באותו תאריכים המוזכרים בדוח, ומכאן שבהחלטה יתכן כי לאחר הדבק פלייריים במקומות נוספים על אלו שהודה הנאשם ובמועדים נוספים, אף ללא הנאשם, ללא הסכמתו ולא ידיעתו.

איןני מקבל את הסבירי המאשימה לפיהם המתלוון זיהה סרטון או בתמונה אחרת את הנאשם הולך אחרי הדמות שנראית בתמונות שצوروו לת/4. סרטון או תמונה שכזו לא היו בחומר הראיות מסיבה לא ברורה, ולמעשה דברי המתלוון עומדים בנגד הדוח של חברת האבטחה, ומכאן שאיני סבור כי ניתן לקבוע ממצאים על בסיס אמירותו של המתלוון כי ראה גם את הנאשם.

.27 לאור כל האמור לעיל, אני קובע כממצא עובדתי שהנאשם השתתף בהזדמנות אחת בהדבקת הפליריים באופן ובמקומות המפורטים בת/6.

הניתוח המשפטי

עבירות הסחיטה באיזומים

.28 לא מצאתי להתייחס לטענה המקדמית שהעלתה ההגנה ביחס לעבירה זו באשר היא חופפת במידה מה את טענתה החלופית לפיה יסודות העבירה לא התקיימו במקרה דנן.

.29 סבור אני כי הן היסוד העובדתי של עבירות הסחיטה באיזומים והן היסוד הנפשי הנדרש להוכחת עבירה זו, לא הוכחו על ידי המאשימה כנדרש בפליליים.

היסוד העובדתי

"**המאים על אדם בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו או בגין אדם אחר, בחורותם, ברכושים, בפרנסתם, לשם הטוב או בצענת הפרט שלהם, או מאים על אדם לפרסם או להימנע מפרסם דבר הנוגע לו או לאדם אחר, או מטייל אימאה על אדם בדרך אחרת, הכל כדי להניע את האדם לעשות מעשה או להימנע מעשה שהוא רשאי לעשותו, דיןו - מאסר 7 שנים, נעשה המעשה או המחדל מפני איום או הטלת אימאה כאמור או במהלך, דיןו - 9 שנים".**

.31 השופט י. קדמי בספרו: "**על הדין בפליליים, על הפגיעות ברכושים**", חלק שני, מהדורה חדשה, תשע"ג - 2013, מפרט בעמודים 1129 עד 1138, את היסודות העובדיים של עבירה זו. היסוד העובייתי הראשון שנדרש הוא ה"איום", איום זה זהה לעבירות האיוומיים שבסיף 192 לחוק העונשין:

"**שגם כאן וגם שם מתאפיין ה'איום' בסגולתו להוליד אצל הקורבן מORA 'מפני התגובה אשר המאיים עלול להגביל אם לא תציג לדבוריו'.** (שם, עמוד 1129).

כן מדגיש המחבר כי:

"**האיום צריך שייכלול לא רק את ה'רע' הצפוי, אלא גם את הדרישת שמילויו מעביר את רוע הגזרה; מכל מקום צריך שייהי ברור מהי אותה דרישת.** (שם, עמוד 1130).

.32 המאשימה טוענת בעובדה 9 לכתב האישום, כי הנאשם, מיראי ובירן אימאו על המתלוון בכתב, בעל פה ובהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בפרנסתו, לשם הטוב ובצענת הפרט- שלו ושל משפחתו- ואימאו על המתלוון לפרסם דבר הנוגע לו ולאביו והטילו עליו אימה, כדי להניעו לעשות מעשה או להימנע מעשה שהוא רשאי לעשותו מתוקף תפקידיו.

בסיכוןיה, טענה המאשימה כי באמצעות הפטת הפליריים, הנאשם אים על המתלוון בפגיעה כאמור בכתב האישום, וזאת על מנת להרתיעו מפני ביצוע פעולות ומתן המלצות שיובילו לפתיחה הליכים ממשמעתיים נגדו ונגד מיראי ובירן ב"אגד", בכך למשעה ביקש הנאשם למנוע מהמתלוון מלملא את תפקידו כראוי.

.33 שבתי ובחנתי את הריאות, את הפליר ואת יתר העדויות ולא מצאתי את האיום המذبور. אכן, האיום יכול להיות מוכח מראות נסיבתיות. אכן, המתלוון ניהל הליכי משמעת כאלה ואחרים כנגד הנאשם וחבריו וכן הנאשם עצמו נפגעו מהמתלוון ואולם, לא מצאתי באלה קריאות נסיבתיות המוכיחות מעבר לספק הסביר כי הפטת הפליר על ידי הנאשם הינה בגדר איום.

השופט י. קדמי הבHIR, כמפורט לעיל, כי האיום מתאפיין בסגולת להוליד אצל הקורבן מORA 'מפני התגובה אשר

המאים עלול להגיב אם לא יציתו לדבריו. לא ברור בענייננו מהי התגובה של הנאשם היה והמתلون לא היה מצית לדברי הנאשם. בענייננו, סביר אני כי לכוארו לא מתקיים כל איום שכן, פרטם התמונות כבר נעשה. לו היה הנאשם פונה למתلون ואומר לו כי "אם לא תפסיק את חקירותך איזו שאפרנס תמונה מביכה של אבר", יתכן וריכב זה של יסוד האיום של העבירה היה מתגבש ואולם, בענייננו, לא מדובר בתגובה עתידית אפשרית כי אם במעשה שכביר נעשה - תלית הפלירם.

לא זו אף זו. השופט י. קדמי הבahir כי איום צריך שיכלול לא רק את הרע הצפוי, אלא גם את הדרישה שמילויו מעביר את רוע הגזירה ומכל מקום צריך שיהיה ברור מהי אותה דרישת.

תמהתי, ככל הוכיחה המאשימה כל יסוד של דרישת שהיא בו כדי להעביר את רוע הגזירה? ככל הוכיחה המאשימה דרישת ברורה מצדך של הנאשם?

בחינת התנהלותם של הנאשם ושל חברי, כמו גם בחינת הפליר המדובר, מלמדת כי לא הועברה כל דרישת מצדיהם של הנאשם או חברי למתلون, ודאי לא דרישת ברורה כזו שהמתلون יוכל למלאה כדי להעביר את רוע הגזירה.

ההגנה הפנתה בעניין הטענה המקדמית הקשורה ממש בעניין זה להחלטתה של כב' השופטת טלי חיימוביץ' בת"פ 13-06-34255, מדינת ישראל נ' חזן ואח'. שם דובר בעבירה של שחיטה באיעומים שיוחסה לנאים שהשליכו רימון לתחנת משטרת כשתעננה הייתה שכrk ניסו להניע את השוטרים ולמבעצ'ן חיפוש נוספת. כב' השופטת חיימוביץ' קבעה, במסגרת החלטה בטענה מקדמית שכתב האישום אינו מגלה עבירה, כי:

"אין חולק כי יסוד הטלת האימה שבסעיף התקיימים, עם השלכת הרימון. אלא שבכך אין די... האיום צריך לכלול לא רק את הרע הצפוי, אלא אף את הדרישה שמילויו מעביר את רוע הגזירה. מכל מקום, צריך שיהיה ברור מהי אותה דרישת.
הנה כי כן, לא די בכך שאדם ישליך רימון רסס על תחנת משטרת, ויסבור בלבו כי בכך הוא מניע את השוטרים להימנע מלוורע בביתו חיפוש, אלא נדרש יסוד נוסף, לפחות, האיום או המעשה מטיל האימה, יכולות את הדרישה שמילויו מעביר את רוע הגזירה. אם יטען הטוען כי הדרישה מפורשת בכתובת אותה ריסס הנאשם על תחנת המשטרת, כאמור: "טעות ברחוב אבישי", אני סבור באמירה כללית וסתמית, שאיש לא יכול להעלות על דעתו שהוא מתייחס לחיפוש הנפל בביתו של בן חיים, שבועיים קודם לכן, חיפוש אשר לא העלה ממצאים מפליליים, אולם לא נטען כי הוא היה בלתי חוקי."

לפיכך, עובדות כתוב האישום אין מקומות את עבירת הסחיטה באיעומים, ואני מורה על מחיקתה. בנסיבות אלה לא נזקקי לטענה החילופית".

מאמצז אני את הניתוח של כב' השופט חיימובי'ץ' וישום הניתוח על המקירה שבפני גם הוא מלמד שלא הוכח כדביי יסוד הדרישה שבבירה.

היסודות הנפשיים

.34. היסודות הנפשיים שנדרש בעבירה דין הוא מודעות לרכיבי היסודות העובדיים וכן הוכחת מטרת, כוונה, שהעבירה בוצעה כדי להניע את האדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו. ראו בעניין, בין היתר, ע"פ 12/5569 **אמיר ابو שמאללה נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו וכן עמוד 1137 בספרו הנ"ל של השופט קדמי.

.35. לא שוכנעתי מעבר לספק הסביר כי הנאשם פרסם את תМОנתו של אביו של המתלוון כדי להניע את המתלוון מההמשיך ולנהל הליכים כנגדו או כנגד חבריו.

ראשית, לא הוכח כי בעת ביצוע המעשה התנהלו הליכים כנגד הנאשם וחבריו אותם ביקש הנאשם להפסיק וזאת להבדיל מההליכים משמעתיים שהתנהלו קודם לאיורע, ואשר הסתיימו. שנית, אינני מקבל את התזה של המאשימה לפיה המעשה נעשה כדי למנוע מהמתלוון מלהציג הליכים עתידיים כנגד הנאשם או חבריו. מדובר בדברים שטרם באו אל העולם. לא ניתן לדעת כלל האם היו מתרחשים איוריםים שבטעויים היה צורך לפתח בהליכים משמעתיים כנגד הנאשם או חבריו ולא ניתן בעניין זה לצאת מתוך נקודת הנחה מפלילה כלפי הנאשם.

.36. שנית, מקבל אני את טענת המאשימה לפיה הנאשם וחבריו פרסמו את צילום אביו המתלוון בכך לפגוע במתלוון ובמשפחהו וכי הדבר לא נעשה לצורך חשיפת שחיתות כפי שטען הנאשם בגרסתו המאוחרת. מדובר בגרסה כבושה שימושה מופחת.

.37. זוכר, בת/ג, מסר הנאשם כי: "... לפני שנה וחודשיים בערך נדבק מסמך על לוח מודעות מנהל הסניף ובו הוצאה לשון הרע נגד דוד בירן, יואב מיראי ובן ציון גבר. אני נוטן לך את אותו מסמך שתפסתי... יש כרגע משפט שמתנהל כנגד פקิดת מנהל הסניף אגד ב"ש. מנוקודה זו החלטתנו להגיב ולרשום גם אנחנו מודעות חוקיות לחלוון אמתיות לחלוון על טובי נועם. מיראי צילם את אביו של טובי ישן והחליטנו אני, מיראי ובירן להפיץ את התמונה של אביו של טובי ישן עם כמה מילימטרות בכתב יד וגם מודפס על כל מיני מקומות שכל מי שקשרו לאגד בצורה זו או אחרת יוכל לראות את זה. אני היתי פעם אחת בסביבה של תל"ית מודעות של אותה תמונה. תלינו אני, בירן ומיראי את התמונות בחצר בית הספר בחלקו הפנימי של בית ספר שז"ר כי אשטו של טובי עובדת שם בבית הספר כי רצינו לפגוע במשפחה של טובי כמו שהמשפחות שלנו נפגעו".

מן האמור עולה כי הנאשם וחבריו החליטו "להшиб למתלוון כגמולו", למשל, "עינ תחת עין" "פרסום תחת פרסום", "פגיעה תחת פגעה". סבור אני כי מעשייהם של הנאשם וחבריו נועדו אכן לפגוע במתלוון

ובبني משפטו כפי שהם, לטענתם, נפגעו מהמתلون. סבור אני כי מדובר בפגיעה, תרצה לומר נקמה, אך אין לטעמי מדובר במעשה שתכליתו הנעת המתلون מלבצע מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו.

מכל מקום, מהראיות שהובאו בפניי, עולה לכל הפחות, ספק סביר, בדבר תכליות הפרסום, והאפשרות שמדובר בפגיעה או בנקמה היא לא פחות סבירה מהאפשרות שמדובר בדרישה לעשות מעשה או להימנע מעשייה מעשה.

פגיעה בפרטיות

38. המשימה בסיכון טענה כי בפליריים (ת/2) מצולם אביו המתلون כשהוא ישן במקום העבודה וזאת לצורך לכתוב הנלווה כפי שפורט בכתב האישום. המשימה סבורה כי בהפצת הפליריים במקומות הציבוריים שבהם הודבקו, היה כדי לפגוע בפרטיותו של המתلون ומשפטו.

39. לאחר בחינת הראיות שבפני מזה ומטריה המשפטית מזה, הגיעו למסקנה כי במקרה דין לא התגבהה העבירה של פגיעה בפרטיות.

40. סבור אני כי במקרה דין ניסתה המשימה לבנות קונסטרוקציה משפטית, שיתכן ונitin להשתמש בה במערכות נסיבות אחרות, ואולם נוכח מערכת הנסיבות של התקיק שבפני מדובר בكونסטרוקציה רעהה, שלדיidi לא ניתן לבסס עליה הרשעה בפליריים.

41. עיקר המאמץ של המשימה ועיקר טענותיה היו בעניינו של המתلون. המתلون, ככינויו, הוא המתلون בתיק, הוא עד המרכז, מערכת היחסים בין הנאשם וחבריו היא שעודה במקד החוכחות. עיקר כתב האישום נסוב סביבו. המנייע קשור בו והפגיעה של הנאשם ושל חבריו כוונה אליו. חרף זאת, הצלום שעומד בבסיס התקיק הוא צילום של אביו של המתلون. אביו של המתلون לא היה עד בבית המשפט ולא הוצגה כל ראייה שזה מסר תלונה במשטרה.

במערכות נסיבות אלה, יש לבחון האם עבירת הפגיעה בפרטיות, על יסודותיה, גוננה, תכלייתה וההיסטוריה החוקית שלה, התגבהה.

42. סבור אני כי הקונסטרוקציה המשפטית של המשימה רעהה, וזאת בהתבסס על ארבעה מישורים, ארבעה שלבים סודוקים. נלק בעניין זה מן ה"קל" אל ה"כבד".

ראשית, יש להכיר בח:rightה של עבירות הפגיעה בפרטיות כעבירה פלילית.

שנייה, יש להכיר בח:rightה הפגיעה בפרטיות כאשר מדובר בצלום של אדם ברשות הציבור.

שלישית, יש להכיר בקושי המשפט שול העתקת הפגיעה בפרטיות מהאב שצולם לבן שהוא אליבא דמאשמה הנגע העיקרי.

רביעית, יש להכיר בגבולות של הפגיעה בפרטיות האב נוכח אופיו של הצלום המדובר.

העבירה הפלילית של פגיעה בפרטיות

43. העבירה הפלילית של פגעה בפרטיות היא עבירה חריגה. לא מדובר בעבירה קלאליסטית שבירי לכל בר כי רב כי האיסור שביסודו הוא איסור פלילי כמו עבירות אלימות או עבירת רכוש. לא בצד עוננה העבירה הפלילית שנים רבות לאחר קום המדינה.

עוד בשלבי חקיקת חוק הגנת הפרטיות היו מחלוקת רבות האם להוסיף את העבירה של הפגיעה בפרטיות או שניית להסתפק בעוולה האזרחות. בעניין זה ראו הסקרים שניתנה בספרו של עו"ד א. הלם: **"דיני הגנת הפרטיות הוצאה פרלשטיין - גינסרג בעמ"מ" בעמוד 172-171.**

הकושי בהגדלת פגעה בפרטיות כעבירה פלילתית טמן בפגיעה הנגרמת בזכות יסוד אחרת, היא חופש הביטוי.

הטיב להבהיר עניין זה כב' השופט א. ברק בرع"פ 01/18189 ביטון נ' סולtan, פורסם בבלו, (להלן: "רע"פ ביטון"), שם קבוע כי:

"העבירה התנהגותית שבסעיף 2 (4) פוגעת בחופש הביטוי... פרשנות ראוייה באיסור הפלילי צריכה להבטיח- במסגרת כללי הפרשנות המקובלות- כי פגעה זו לא תהא מעבר למידה הדרישה... יש להבטיח מכל משמר כי האיסור הפלילי יצומצם להכרחי ולחוינו כדי להגשים את התכלית הרואייה, וכי הוא לא יפגע בחופש הביטוי מעבר לנדרש".

העבירה לפי סעיף 2 (4) לחוק הגנת הפרטיות

44. סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות הוא שקבע את העבירה הפלילית של הפגיעה בפרטיות, תוך שהוא מפנה לחלופות השונות בסעיף 2 לחוק זה.

בעניינו, יוכסה לנאים עבירה לפי סעיף 2 (4) שענינה ב"פרסום צלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפלו או לבזותו".

45. לדידי, חלופה זו של פגעה בפרטיות היא חלופה חריגה בנוגע הפגיעה בפרטיות.

הפגיעה הטבעית בפרטיותו של אדם היא כאשר ישנה חדירה למרחב האיש של האדם, לרשות היחיד, לכתביו, לסוד שיחו, לבתו או לגופו.

ניתן בנקול להבהיר כי המחוקק אסר על צילום של אדם כשהוא ברשות היחיד ואולם כאשר אין מדובר בראשות היחיד, לא קיים איסור של צילום אלא של פרסום התצלום, וגם זאת אף בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפיל או לbezotot את האדם. מכאן שניתן להבין שגם אליבא דמחוקק, הפגיעה הבורורה והטבעית בפרטיות היא כאשר מדובר בפגיעה שנעשית בנסיבות בהן האדם נמצא ברשות היחיד. מכאן, שיש לדקדק בטרם תוגדר התנהגות כפלילית כאשר לא מדובר בפגיעה בפרטיות של אדם הקשורה בחדירה לרשות היחיד.

בעמוד 93 לספרו הנ"ל של עו"ד א. הלם, הרחיב המחבר אודות הקשיים שנלווה לחקיקת סעיף 2 (4):

"כבר בשלבים הראשונים של חקיקת חוק הגנת הפרטיות, עורר סעיף זה התנגדויות והוא שקראו להוצאתו של סעיף 2 (4) לחוק."

על פרשנות מצומצמת לעבירה שביסוד סעיף 2 (4) לחוק הגנת הפרטיות ראו פסקאות 39 עד 44 לרע"פ ביתון. בעניין זה הדגיש כב' השופט ברק כי יש לבכר פירוש כזה של העבירה באופן המתיחס לתצלומים בלבד, להבדיל מפרסום ציורים או רישומים של בני אדם, יש להתחשב בזכות לחופש הביטוי ויש לבכר פרשנות המתיאשבת עם עקרון החוקיות.

פגיעה בפרטיות בגין פרסום צילום של בן משפחה - האפשרי?

46. בעניינו מדובר בפרסום צילום של אבי המתلون והטענה המרכזית היא כי פרטיותו של המתلون נפגעה.

כאמור לעיל, ابوו של המתلون לא העיד והמתلون מסר בעדותו שהוא ובני משפחתו נפגעו מהפרסום של הצילום.

ב"כ הנאשם טענה כי נוכח לשון החוק, לא ניתן ליחס את הפגיעה בפרטיות למתلون שכן מדובר בצילומו של ابوו.

47. סעיף 2 (4) קובע כאמור כי פגיעה בפרטיות היא: "פרסום תצלומו של אדם ברבים, במקרים שבהן עלול הפרסום להשפיל או לbezotot" (דgap לא במקור, י.ל.).

מבחינה תחבירית, אכן ישנה אחיזה לטענת ב"כ הנאשם שכן מנוסח סעיף 2 (4) ההשפה והביזוי הנדרשים לביסוס הפגיעה בפרטיות בחלופה זו, צריכים להיות של האדם שצולם.

.48. יחד עם האמור לעיל, סבור אני כי מבחינת פרשנות תכליתית, הבאה לקדם הגנה על פרטיותו של אדם, שלדיי כוללת אף את בני משפחתו, ولو הקרים, ניתן לחשב על נסיבות **חריגות וקיצונית** בהן פרסום צילום של אדם יכול לפגוע בפרטיות בן משפחתו. טול לדוגמא מקרה בו אדם מבקש לפגוע באחর ואגב כך, מצלם את בתו של האחर שהיא בעלת ליקוי פיזי או נפשי, מתהلكת בצורה חריגה ברוחב ומפיץ את התמונה אגב רישום הערות כאלו ואחרות בציורף לצילום. האם לא ניתן לומר כי נגעה גם פרטיותו של האח�? אביה של הילדה?

.49. יחד עם האמור לעיל, סבור אני כי במרבית המקרים, לא ניתן לבצע את ה"קפייצה" מהמצולם לבן משפחתו ולהעתיק את הפגיעה.

ראשית, לשון החוק כאמור היא אחרת.

שנייה, מעוין בחוק הגנת הפרטויות עולה כי המחוקק כבר חשב על מקרים בהם קמה לבן משפחה הזכות לתבוע או לקבל בגין פגיעה בפרטיות של בן משפחה אחר. כך בסעיף 2 (א) המדבר בנסיבות של פרסום צילום של נפטר וכן בסעיף 25 המדבר אף הוא על נסיבות של מות הנפגע.

שלישית, ובהמשך לשלבים הראשון והשני שפורטו לעיל, יש להיזהר מהרחבת הגדרת עבירות הפגיעה בפרטיות בכלל ובפרט בעבירה לפי סעיף 2 (4) שהיא חריגה בת חריגה. הרחבה שכזו, בדרך של פרשנות, עשויה לעורר קשיים לא מבוטלים דוגמת מהו הקשר המשפטי המינימאלי הנדרש לפגיעה כתוצאה מפרסום צילום של בן משפחה. האם כל בן דוד או אחין יוכל להגיש קובלנה פלילית או תביעה אזרחות בגין פרסום צילום של בן המשפחה? האם ניתן לקבל פגיעה של בן משפחה כאשר הוכח שהמצולם לא נפגע או אף נתן את הסכמתו לצילום? מדובר בשאלות לא פשוטות כלל ועיקר שיש לתת עליהם את הדעת עת נשקלת האפשרות להרחיב את הפגעה מהמצולם לבן משפחתו. אצין כי לא מצאת תשובה בפסקה לשאלת השאלה פרשנית זו.

ולבסוף אצין כי כשם שכלל הפרטויות היא אישית, כך גם הפגיעה בה, תהיה כלל אישית.

גבוליות של הפגעה בפרטיות האב נוכח אופיו של הצילום המדובר.

.50. המישור הביעיתי הרביעי בكونסטראקטיבית המאשימה קשור בגבולות הפגעה בפרטיות נוכח אופיו של הצילום המדובר.

.51. כאמור לעיל, המחוקק קבע כי לא כל פרסום צילום של אדם (שלא ברשות היחיד) ברבים יהווה פגעה בפרטיות כי אם אך פגעה "בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפלו או לבזותו".

.52. בפסקה 39 לרע"פ ביטון הנ"ל בחן בית המשפט העליון את הפרשנות הרואה לפרסום צילום המבוסס

את העבירה. השופט א' ברק קבע כי:

"הכרעה הנדרשת כאן היא בין שני פירושים אפשריים. לפי הפירוש האחד, האיסור הפלילי הוא רק על פרסום תצלומו של אדם, כאשר נסיבותו פרסומו של אותו תצלום מסוים עלולות להשפיל את האדם או לבזותו ("הפירוש הראשון"). פירוש זה מתמקד בתצלום: לפיו, האחריות הפלילתית נובעת ראשית כל מתוכן התצלום, במשולב עם הנסיבות בהן פורסם תוכן זה... פירוש זה מצמצם לכואורה את האחריות הפלילתית. זאת, מפני שהוא מחייב ש"פוטנציאל השפה" או "פוטנציאל הביזוי" יהיה טבוע בתצלום עצמו, ואילו הבחירה בנסיבות הפרטום אך מביאה את הפוטנציאל הזה לכל מימוש (מביאה אותו לדרגת "עלול"). לפי הפירוש האחר, האיסור הפלילי חל על פרסום של כל תצלום של אדם, אשר יהיה תוכנו של התצלום, כאשר ההקשר בו הושם התצלום עלול להשפיל את האדם או לבזותו ("הפירוש השני"). פירוש זה מתמקד בהקשר הפרטום, ולא בתוכן התצלום. לפיו, אין חשיבות אם התצלום עצמו כולל פוטנציאל של השפה או לעג,DOI שהשימוש שנעשה בתצלום יוצר את הסיכון זהה. פירוש זה מרחיב לכואורה את היקף האחריות הפלילתית... לדעתי מבין שני הפירושים האפשריים, יש לבכर את הפירוש הראשון. פירוש זה, כאמור, מיחס חשיבות לתוכן התצלום, ומטיל אחריות רק כאשר בתצלום עצמו מצוי פוטנציאל של השפה או לעג...".

בהמשך, מונה השופט א' ברק את הטעמים להעדפת הפרשנות המצמצמת והם תכליתה של העבירה לפי סעיף 2(4), הגיונו הפנימי של סעיף 2(4), התחשבות בזכות לחופש הביטוי וקיים מלא יותר של עקרון החוקיות.

53. הנה כי כן, אך פרסום תצלום שטבע בו, כשהוא לעצמו, פוטנציאל השפה או ביזוי, הוא תצלום שיכל לבסס את העבירה.

54. בעניין זה של עצמת הפגיעה יש לתת את הדעת להיסטוריה החוקיקתית של הסעיף. בספרו של דן ח'י: "ההגנה על הפרטויות בישראל", הוצאה ע.ד. ספרות משפטית בעמ' מצין המחבר בעמ' 229 כי:

"נוסח הסעיף (2)(4), י.ל, כפי שנקבע בחוק, שונה מהנוסח שהוצע על-ידי הוועדה המכינה של החוק... הנוסח שהוצע על-ידי הוועדה המכינה ונוסח הצעת החוק היה כדלקמן: 'צילום אדם בראשות הרבים או פרסום תצלומו ברבים בנסיבות שבahn הצלום או הפרטום עלול להביאו במובاه' "(ראה הצעת חוק הגנת הפרטויות, הצעת חוק 1453, עמ' 207 ה"ש 237). בעת שהוצע החוק בכנסת בקריאה ראשונה הציע שר המשפטים... נוסח מעט שונה... בנסיבות שבahn הפרסום עלול לפגוע בשמו הטוב..."

הטענה נגדי שני הנוסחים האמורים הייתה שהгадירה בשנייהם רחבה מאוד, דבר שייצור בעיתיות בעתיד, בניסיון לפרש את הסעיף בחוק. הנוסח שהתקבל, לבסוף, מצומצם יותר...".

55. ובעניין? כמפורט לעיל, התצלום מציג את אבי המתلون ישי, בישיבה תוך השענות אחרת והצדיה בסמוך לשולחן.ברי כי אין מדובר במקרה מובהק של תצלום שלו פוטנציאל ביזוי או

השללה. דוגמא לכך יכול להיות של אדם שצולם במערומיו, או שמבצע עיוות חריג ולא רצוני של פניו או של גופו, תנוועה מגונה או חילילה במקורה של פגיעה גופנית שנפרשת בתמונה. להבדיל, פוטנציאלי הביזוי או ההשללה בתצלום של אדם הנראה ישן בשיבה כשהוא נושא לאחריו הוא מוגבל למדוי.

בפסיכה כבר היו התייחסויות לגבי אנשים שצולמו שנים או מינימום. כך בת"א 99/1408 ב(**מחוז י"מ**) מרדי לי ואה' נ' חברת החדשנות הישראלית ואח', פורסם בנתנו, נקבע כי: "עצם פרסום תМОונתו של אדם בתנוחת שכיבה, להבדיל מאשר ישיבה או עמידה במשרד, עלול להשפלו או לbezותו". (דgesch לא במקורה, י.ל). בעניינו אbei המתلون אמנים צולם שהוא ישן אך זה לא היה בתנוחת שכיבה כי אם בשיבה תוך השענות לצד ואחרו, וכן אנו חוזרים לגבולות הפגיעה.

בת"א (שלום ק"ש) בוקובה נתן ב' כל העמק והגליל ואח', פורסם בתקנון, קבוע בית המשפט כי תמונהו של התובע, שהוא עו"ד, כשהוא יושב על כסא במשפט, וראשו מוכן ממשם, לצד התמונה כתוב "העו"ד שנרדם", "נומה נומה" ועוד אמרות, לא מהוות פגעה בפרטיות משום שאין בתצלום משום ביוזי או השפה, תוך הפניה לכל הפרשנות של רע"פ ביטון הנ"ל.

לסיכום עניין זה אומר זאת. הפגיעה בפרטיות הנובעת מהתצלום בלבד היא מוגבלת. קיימ. 56 ספק האם מצילה היא לחיצות את גדרי הבית אביה המתلون או בני משפחתו לכדי מבוכה, ואם כן יתכן ומדובר בפגיעה קלת ערף, שאין בה ממש (סעיף 25 לחוק הגנת הפרטיות). ודוקן: הכתיבה בסמוך לתצלום ונסיבות הפרסום לא מעלים ולא מורידים לבחינת פוטנציאלי הביזוי או ההשפה האמורים לנבוע מהתצלום כשלצמו (פסקאות 39-44 לרע"פ ביטון הנ"ל).

ישם אל לב, כי הבעייתיות במישור זה, של גבולות הפגיעה, נכונה לכל הנפגעים הפוטנציאליים. הן לאבי המתלוּן שצולמו. הן למתלוּן והן ליתר בני המשפחה.

שאלה נכבדה היא אם עצם ההחלטה של הפגיעה מהמצולם לבן המשפחה לא יוצרת, ככלעצמה, הפחתה בעוצמת הפגיעה, כך שאף אם יטען כי פרסום הציום השפיל או ביזה את המצולם, מה שכאמרתו מוטל בספק בענייננו, לא יהיה בכך כדי להוביל ליותר مجرמת מובכה לבן המשפחה או לפגעה פטורה של "מה בך". ראו בעניין זה עמי' 179 בה"ש 9 לספרו של עו"ד אלי הלם הנ"ל שהפנה לת"א (ת"א) 14374/00 **בלואסוב נ' ע.ש.ר. עיתונות רוסית**, פורסם בתקדים.

סיכום הפגיעה בפרטיות

כפי שציינתי בתחילת דבריו ביחס לעבירה זו, השימוש של פגעה שקיים ספק של ממש אם כניסה היא בגדר הפגיעה של הפגיעה בפרטיות, נכון טיבו של התצלום, יחד עם התקדים של "חוסם הפגיעה לבן משפחה של האדם שצולם, והכל בעבירה חריגה בתוך עבירות הגנת הפרטיות, שהיא כשלעצמה חריגה במידה מה, יוצר תשתיית משפטית רעועה שלא ניתן לבסס הרשעה בפלילים עליה.

נדמה כי היה מקום להגיע למסקנה דומה גם אילו יוחסה הפגיעה לאבי המתלון בלבד, וזאת בעיקר מכוח טיבו של הציולם, ואולם בעניין זה לא מצאתי להרחב נוכחות זירת המחלוקת בתיק זה, כעולה

מסגרת כתב האישום והטייעונים.
59. נוכח מסקנתי הנ"ל לא מצאתי מקום להתייחס ליתר טענות ההגנה לעניין הגנת הפרטיות, לרבות לתחילה הגנות הקבועות בחוק.

קישור הקשר לביצוע פשע

60. כאמור לעיל, מעשו של הנאשם - תלית הפליריים כמפורט בת/6 - הם לא בגדר פשע. המאשימה לא הוכחה כנדרש את יסוד ה"פשע" הנדרש בעבירות קישור הקשר לביצוע פשע, ומכאן שיש לזכות הנאשם גם מעבירה זו.

סיכום

61. לאור כל המפורט לעיל, הגעתו למסקנה כי המאשימה לא הוכחה כנדרש את יסודות העבירות בהן הנאשם נאשם, ומכאן שמצאי לזכות הנאשם מן המិוחס לו בכתב האישום.
62. בטרם חתימה רוצה אני להציג כי לא מצאתי כל רבב בהתנהלותו של המתلون וזה הותיר בי רושם טוב ומהימן. להבדיל, הנאשם בהתנהלותו לאורך חקירותיו במשטרה ובבית המשפט לא הותיר בי רושם טוב ואין צורך להזכיר מיללים אודות תחושות הדחיה והמיאוס מעשיו של הנאשם שבחר, יחד עם חברי, במסגרת המאבקים הפנימיים ב"אגד", לפרסם ברבים תמונה של אביו המבוגר של המתلون כשהוא ישן.
ואולם, במשפט פלילי עסקיים ותחשובות הדחיה והמיאוס לא תוכלנה למלא את החסר ולבסס את הרשעה.
זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' אדר ב תשע"ד, 05/03/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט

הוקלט על ידי שרונה מימון